

онази вода, защото тя бѣше толкова студена, като че ли сѣ растопили въ ней ледъ.

Слѣдъ това баща ми останѣ да се разговарятъ съ чича, а ний съ Стефанча отидохме да се катеримъ по стрѣмнитѣ пѣтеки на планината. Той се умори още на равното, защото го оставихъ да си почива прѣдъ сѣнката на едно дърво, а азъ се въскачвахъ самъ къмъ върхътъ на балкана. Пѣтеката по която вървѣхъ бѣше камениста и много стрѣмна, та съ мъжа излѣзохъ на върхътъ. Отъ тука се вижда цѣлото поле съ всичкитѣ села, които се намиратъ по него. На срѣщния връхъ, който се отдѣляше отъ този връхъ, на който бѣхъ азъ, отъ единъ дълбокъ долъ, имаше една гола *скала*. Тя бѣше до толкова наведена, като че ли ей-сега ще падне чакъ на дъното на долътъ. На едно затулено мѣсто на тази скала азъ видѣхъ едно гнѣздо, въ което имаше малки птичета *съ закривени човки*. Близо до гнѣздото се бѣлѣеше единъ дългнестъ животински черепъ. Дълго врѣме азъ зѣпахъ въ това гнѣздо, като че ли ми се искаше да отида да извадѣхъ отъ гнѣздото всичкитѣ птичета и да ги отхранѣхъ у дома. Подиръ малко на гнѣздото кацна една голѣма черно-кафяна птица съ закривена човка, дълги крила и черни подкривени ногте — това бѣше *орелъ*. Той носеше въ устата си едно черно агне и го сложи на една крайна гнѣздото. Най-напрѣдъ отъ гнѣздото се показа едното птиче, раствори си човката до толкова, като че искаше да погълне цѣлото агне.

Като си отпочинѣ малко, разкъса агнето съ ноктитѣ и човката си и започнѣ да храни едно по едно малкитѣ орлета. Азъ като гледахъ, какъ немилостиво раскъсваше агнето, настрѣхваха ми космитѣ и се бояхъ да не дойде и мене да раскъса, както горкото агне.

Орлетата като излѣдохъ агнето, майка имъ подхвъркна на близката скала, отпочинѣ си малко и отлѣте на високо къмъ облацитѣ. Азъ ги гледахъ до като се изгуби отъ очитѣ ми. Слѣдъ това азъ се опѣтихъ къмъ братчето си. Отъ далечъ го съгледахъ, че сложило гла-